

Kazimiera Janczy

**Odkryta
na jurajskiej skale**

Kazimiera Janczy

Odkryta na jurajskiej skale

Klucze 2013

Słowa podziękowania dla sponsorów, którzy przyczynili się do wydania tomiku „Odkryta na jurajskiej skale”: Urzędowi Gminy Klucze, Gminnej Bibliotece Publicznej w Kluczach, Polskiemu Stowarzyszeniu Flisaków Pienińskich w Sromowcach Wyżnych i Pani Elżbiecie Włoch z Klucz.

Projekt okładki

Katarzyna Smętek

Skład, łamanie i przygotowanie do druku

Zbigniew Cholewa

Korekta

Magdalena Klimek

ISBN: 978-83-937145-0-6

Copyright by Klucze Poligrafii, 2013

Klucze Poligrafii

32-310 Klucze, ul. Zawierciańska 4/11

www.kluczepoligrafii.pl

Przedruk, kopiowanie lub powielanie w jakiegokolwiek formie, w części lub całości, bez pisemnej zgody Wydawcy jest zabronione.

Spis treści

Kilim.....	4
Korzenie.....	5
Zielony Staw.....	6
Pustynia Błędowska.....	7
Pożegnanie z Jurą.....	8
Czemu.....	9
Obietnica.....	10
Twoje rączki.....	11
W maju.....	12
Spotkanie.....	13
Do Przyjaciela.....	14
Do Matki.....	15
Moja.....	16
Bez Ciebie smutno.....	17
Późno.....	18
Wiara Nadzieja Miłość.....	19
W żebraczej torbie.....	20

Kilim

z kolorowej przędzy wełnianej
utkam kilim czarodziejski
dzieje mej wioski kochanej
zapomniany jej czar nieziemski

utkam niebo w błękicie
ptaki lecące wysoko
smreki u góry na szczycie
klaniające się obłokom

białe anioły pieścić będą
barwne skrzydła motyli
dzieci idące do szkoły
starą chatę co się chyli

i pieśni polecą pastusze
wysoko w niebiańskie przestworza
wałce zielonej dam duszę
złotem obsypię łąn zboża

jeszcze pachnącą macierzankę
i wianek uwiję z bławatka
do domu wracającą Jankę
w sukience z polnego bratka

kilim ten wszędzie zabiorę
gdziekolwiek będę na świecie
niech oczy stęsknione w porę
spojrzeniem na kilim wyleczę

Korzenie

tu - moja ziemia niebu się kloni
tu - moja ziemia nieba dotyka
w białej sukience z mgieł ażurowych
korale jarzębin unosi w swej dłoni

z tamtego wierchu co nieba dotyka
drzewa wkładają swoje ręce drżące
w wodach jeziora szukają księżycy
i miodem pachnie przekwitła gryka

ot - stara grusza na miedzy przysiadła
z rojem pszczoł miodnych idzie w pogwarki
innego nieba ...nam tu nie trzeba
tu nektarowy deszcz pada

tutaj się lany zboża kołyszą
tutaj zefiry chodzą na tańce
deszczowe chmury niosą planetnicy
i świerszcze grają wieczorną ciszą

tu pieśnią dzwoni kościelna wieża
głowę swą chyli mądra gaździna
Aniołem Pańskim usta szeptają
pod krzyżem pachnie jedlina świeża

dlatego ziemio - sądecka moja
wy szumne lasy błękitne nieba
różowe kwiaty gruszy jabłoni
niebieskie chabry żółte kaczerńce
pod każdym niebem szukać was będę
pod innym niebem - wciąż będę nie swoja

Zielony Staw

kiedy wieczorem usiądę u wody
powiew wiatru czesze moje włosy
dusza ma płynić w wodę po klejnoty
z alg uplecione koronkowe stroje

z siateczki skrzydeł ważki zielonej
utkam firankę jak z mgiełki
z mokrej trawy świeżo skoszonej
zwiążę ozdobne supelki

zasłonę spuszczę w mej okiennicy
niech wieczór czyni swe czary
niech wyjdą strzygi więdźmy pokutnicy
i niech się ułożą w pary

bal to nad bale w świetle księżycy
muzycy grają kankana
na swojej lutni gra pajęczycy
a świerszcz na skrzypcach – do rana

aż bladym świtem okoli zorza
zielony wieniec kładąc na skroni
liściami zadzwoni przydrożna łoża
i wszyscy zasną w zielonej toni

Pustynia Błędowska

kiwa ostaniec siwą głową
 kiwa ostaniec w noc wrześnieową
 kiwa i pojąć nie może
 dlaczego nad Czubatką

Wielki Wóz gwiezdne koła zaprzęga

i nie wie diabeł jak wozic piasek
 kiedy tak szybko rośnie laszek
 kiedy tamto co w worku dzwigał
 wiatr swoim biczem wyśmigał

piasku na pustyni tak mało

i nie ma wozu ni kobyłki
 i nie ma wina baryłki
 niżej na łące nikt nie pasie
 już nie gra kapela Jasie

rozmyśla diabeł nad stawem

sprowadzę buldożer wielki
 niech wyrwie korzonek wszelki
 swe plany snuje nocą
 wody się w stawach złocą

zbyt dużo się tutaj marnuje

trawa zielona pod Czubatką
 jakąż – by było to gratką
 gdyby tu wielbłądy chodziły
 w Zielonym Stawie wodę piły

a nocą – księżyc niech kozy pasie
 wtedy nam zagra kapela Jasie

legendom nie wolno umierać

Pożegnanie z Jura

Moim Dzieciom

przynajmniej przez rok a może i dłużej
rozczochrane buki moich dzieci nie zobaczą

dziś po Jurze chodzi tylko wiatr
i tuli nagie głowy skał – jak matki serca
stęsknione z żalu

czy przestanę płakać
czy wiatr zdoła moją żalność utulić

Czemu

moim – na emigracji

czemu nie ulecę w przestrzeń?
stoję odkryta na jurajskiej skale
targa mną wiatr
dołem motyl – odfrunął

a niczym niepokojony niepokój – pozostał

obok usiadł nieznany
skinął głową na dzień dobry

mojej duszy nie zabrał motyl
na barwne skrzydła nie powiódł do raju
tęsknota porysowała mnie jak muszelki skalę
nie pokonam jej

próbuję obłaskawić

Obietnica

w wigilię dla Ismięgo

kiedy tu będziesz zimę ci pokażę
serduszek małeńkie cudami zarażę
słoneczko promyczkiem śnieżynkę ozłoci
i mróz namaluje biały liść paproci

zima – panna młoda swój welon rozwiała
posypała bielą i mrozem powiała
każdą gałązeczkę i źdźbło oszroniła
tysiące szpileczek do nich przyczepiła

po naszym niebie w zimowe miesiące
wiatr przegania chmurek różnych tysiące
pędzi wiatr szalone ciemne granatowe
ciężkie ołowiane do pracy gotowe

to znów są błękitne wysoko na niebie
patrzą na sarenkę która w śniegu grzebie
małemu ptaszęciu co w przestworzach znika
dzieci ziaren rzucają do jego karmnika

słychać gdzieś na górze dzieci pokrzykują
w śniegowym puchu chętnie baraszkują
ktoś na śniegu odbił orła skrzydlatego
będzie trzymał wartę do rana białego

taki prezent babcia Ismiemu daje
niech zabierze w dalekie ciepłe kraje
to wszystko obwiążę niebieską wstążeczką
i do snu położę pod twą poduszczką

niech się tobie przyśnią śniegowe gwiazdki
tak wygląda zima w ojczyźnie matki

Twoje rączki

Martusi

w twych maleńkich rączkach
mieści się świat cały
zasuszony listek
koraliczek mały
niebieski ołówek
kolorowe szkiełko
z pustyni kamyczek
barwne świecidelko
kartonik po kremie
wstążeczka do włosów
guma balonowa
gałązeczka wrzosów

na nic zabawki przez bliskich kupione
stoją gdzieś na półkach w kufrach pogubione
a ty...
swoje rączki pełne masz roboty
motyłom budujesz potajemne grotty

W maju

mojemu mężowi

jak ptaki
moja wolność krąży nad ziemią
pachnie mlecz – odpoczywam

pod parasolem
bezpieczna schowana
marzę

TY
musisz dla mnie wyteńczyć ramiona
wiatry pochwycić deszcze zaklinać
jak wtedy gdy miałeś dwadzieścia lat

Spotkanie

w cichym zakątku ogrodu
gdzie świerszcze nocą grają
przy krzakach starego głogu
gdzie gwiazdy nocą spadają

jest nasza ławka ukryta
wplątana w gałązki wina
płonie blaskiem księżyca
i płonę ja - twoja dziewczyna

w pieszczotach twoich... płynę
nieb gwiazdnych widzę tysiące
me ciało zlewają rosy
i wszystko we mnie mdlejące

otwieram oczy - olśniona
gdy gwiazda z nieba spada
w myślach wymawiam życzenie

spełniam marzenia - powiada

Do Przyjaciela

dla Mariana Łitawy

jesteś dla mnie bardzo ważny
z twoich oczu
płynie święty spokój
- rzeką

starym Popradem niosącym
wciąż młodą wodę
przysiadając przy brzegu
odpoczęłam

i pełna siły idę dalej

Do Matki

nie dawaj mi matko krzyża
na drogę
nie każ go nieść

ja -
tego krzyża unieść nie mogę
cyrenejczyków nie widać

nie każ mi matko na krzyżu
umierać
moja ofiara na nic się zda

już nieraz na nim człowiek konał

przygotuj dla mnie kartkę papieru
ołówek kredkę atlas pełny map
drogę odnajdę wiersz napiszę tobie
polecę do gwiazd

nie martw się matko - tam nie będzie źle

Moja

pani jabłonna
w kwitnącym sadzie
rozdawałaś uśmiechy

latem z warkoczem splecionym w kłos
znosiłaś trudy żniwnego lata
wstawiałaś przed kogutem

jesienią w granatowym sadzie
smażyłaś dymem pachnące powidła

zimą grzał nas ogień z pieca
lałaś warzone mleko w garnuszki

wczoraj odeszłaś - razem z Tobą
Twoje szczodre ręce
a nam
zabrakło czasu by powiedzieć...

przepraszamy Ciebie Mamo

my - dzieci Twoje

Bez Ciebie smutno

po śmierci Asi Deptalskiej

o losie okrutny – podstępna matrono
łzami ludzki mi poisz swoje oczy
kiedy żalność toczy pałacę berwiono...

teraz – wieczności bije – serce twoje młode

jesteś dla mnie gwiazdą
wysoko na niebie
matce bratu rodzinie znajomym

wierzę
że kiedy będę w potrzebie
rozpalisz gwiazdę nad moim balkonem

i pozdrów ojca od matki

Późno

po stracie Fatimy

już dwudziesta czwarta
siedzę samotna – płaczę

tęsknię Fatimo

miałam przylecieć na wiosnę
a ty...
odeszłaś jesienią
jakby ciebie to nie obchodziło
nie wypita herbata
nie wypite piwo
kabanosami cię nie poczęstowałam

dzieciom moim smutno

Ismael pyta czy zadzwonisz do niego
„bo TAM najlepsze telefony”

Wiara Nadzieja Miłość

dokąd idę – komu niosę miłość?

dryfuję sama jak skorupka na fali
której słona woda wypłukuje wnętrze
z życiodajnego ziarna

ot...

stoję taka jałowa
obdarta
z wiary z nadziei z miłości

przez wątłe ciało
przelewa się nowa fala...

– warto próbować?
do słońca unosić – zziębnięte ramiona
by znów mnie rozgrzewało?

znów próbuję odnaleźć
miłość nadzieję i wiarę

W żebraczej torbie

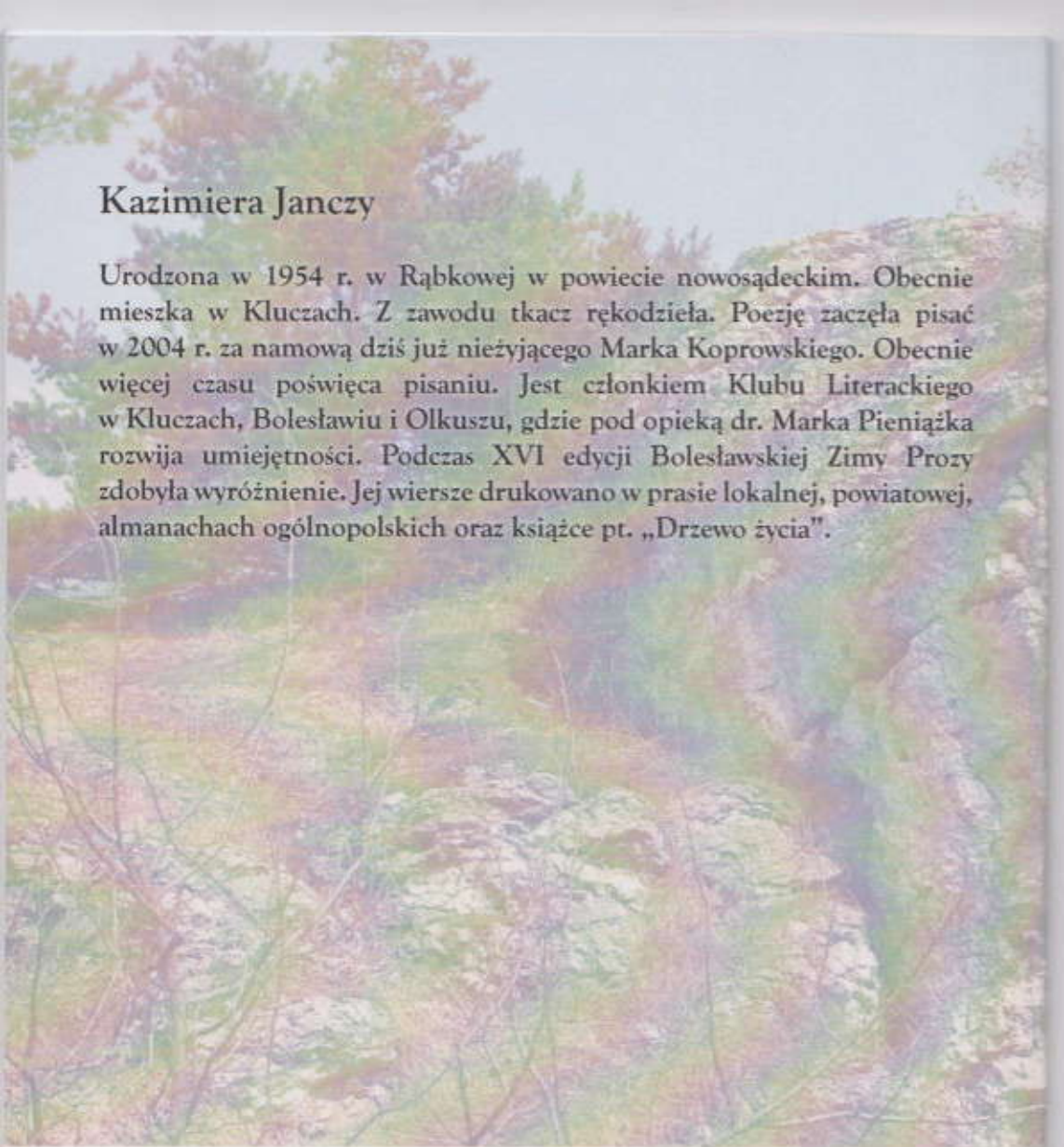
w żebraczej torbie niosę swój los
co dzień
odrywam swój kawałek szczęścia

czasem – jak kot
spadam na cztery łapy

a czasem los
wymierza mi cios – nawet
nie wiem z której strony

moja torba
prawdziwy sezam
poplątanych strat – rad
i nadziei

ile mogę unieść?

Kazimiera Janczy

Urodzona w 1954 r. w Rąbkowej w powiecie nowosądeckim. Obecnie mieszka w Kluczach. Z zawodu tkacz rękodzieła. Poezję zaczęła pisać w 2004 r. za namową dziś już nieżyjącego Marka Koprowskiego. Obecnie więcej czasu poświęca pisaniu. Jest członkiem Klubu Literackiego w Kluczach, Bolesławiu i Olkuzi, gdzie pod opieką dr. Marka Pieniżka rozwija umiejętności. Podczas XVI edycji Bolesławskiej Zimy Prozy zdobyła wyróżnienie. Jej wiersze drukowano w prasie lokalnej, powiatowej, almanachach ogólnopolskich oraz książce pt. „Drzewo życia”.

Koło Literackie „Strofy” działające przy Gminnej Bibliotece Publicznej
w Kluczach

ISBN 978-83-937145-0-6